

AMPAPAT

EL BUTLLETÍ DE L'AMPA DEL CEIP VILA OLÍMPICA / NÚM.9 / BARCELONA, 20 DE DESEMBRE DE 2007

editorial

Cap a finals del curs passat vàrem començar la renovació del web de l'AMPA: un projecte que ha tingut com a resultat el nou web www.escolavilaolimpica.org. Tot i haver-ne fet un redisseny absolut -ara té una aparença més moderna, més facilitat de navegació i una actualització més dinàmica- ha suposat un esforç inferior al que va suposar fer el web anterior. El motiu? La tecnologia per "fer webs" ha anat evolucionant i el seu ús s'ha anat simplificant molt els darrers anys.

Internet s'han anat introduint a les escoles durant aquesta última dècada i tothom -estudiants, professors i personal administratiu- s'ha acostumat a fer-se la xarxa seva com una eina més. Al començament es feia servir una mica el correu electrònic, i sobretot la navegació, "per cercar informació". Era l'últim recurs quan no trobàvem allò que volíem en els llibres o enciclopèdies que teníem a l'abast.

Hem volgut reflexionar en l'entrevista d'aquest número i la secció de "Els pares opinen" sobre l'impacte que ha tingut, pot tenir i hauria de tenir la xarxa en el procés educatiu. Com ensenyem, com aprenem i com podem millorar l'aprenentatge són alguns dels punts que toquen en Josep M. Mominó i l'Enric Senabre, amb una visió clara i autoritzada sobre l'impacte de la tecnologia en el procés educatiu.

.-AG

cinc idees

Per Agustí Clua

Parlem de sexe amb els nostres fills
Xerrada a càrrec de Susana Fernández
(Psicòloga i membre de la FAPAC)
CEIP Antoni Brusi, 17 de maig de 2007

- 1 La sexualitat infantil existeix, i és diferent de la de l'adult.
- 2 La informació no és suficient: cal més formació.
- 3 Si el nen té contacte amb la pornografia, no el culpabilitzem, però deixem-li clar que això és una cosa de grans.
- 4 Davant les preguntes, cal comprovar quina és la informació que té el nen o la nena ("I tu què en saps?").
- 5 Cal ensenyar-los a viure el cos des del respecte, cap al dels altres i cap al d'un mateix.

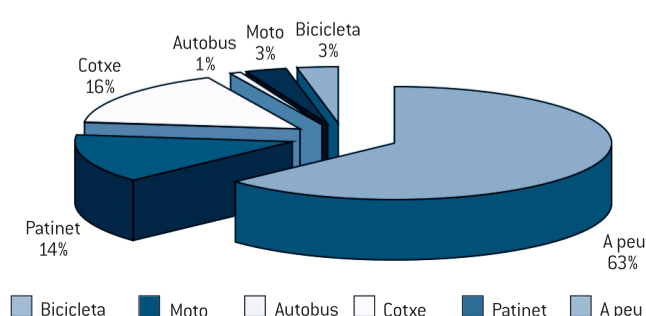
xifres

Per Mercè Escuer

EL REPARTIMENT MODAL

En els desplaçaments a l'escola, els alumnes del centre utilitzen diversos mitjans de transport. La distribució de l'ús d'aquests mitjans de transport s'anomena repartiment modal.

Vila Olímpica. Repartiment modal (anada i tornada)*

* Dades extretes de l'estudi fet per l'empresa Moville

agenda

Per Mercè Escuer

PIRENA, LA RUTA BLANCA DELS PIRINEUS

www.pirena.com

Dies 12 i 13 de gener de 2008, presentació a la platja de la Nova Icària

ELS PASTORETS DE L'AMETLLA DE MEROLA

www.ametllademerola.com/pages/pastorets.htm

Tel: 686 278 836

del 26 de desembre de 2007 al 27 de gener de 2008

CLICS D'ART A LA PEDRERA

Exposició temporal:

Passió i negoci, l'art a la Venècia dels segles XVII i XVIII

Fins el 27 de gener de 2008

www.lapedreraeducacio.org/clicsdart/cat/index2.html

MUSEU MARÍTIM DE BARCELONA

www.museumaritimbarcelona.com

Avda de les Drassanes, s/n

Tel. 93 342 99 20

Atrapats al gel:

La llegendaria expedició de Shackleton a l'Antàrtida

Del 13 de novembre 2007

al 24 de febrer de 2008.

TEATRE TANTARANTANA

www.tantarantana.com

Les Flors, 22 - 08001 Barcelona

Tel. 93 441 70 22

Desembre: Companyia de Teatre la Roda:

UN NADAL... COM CAL!!

un espectacle de teatre d'actors

Gener: Cia. Pa Sucat: EL TÒFOL I LA TINA

un espectacle de titelles de taula

Febrer: Cia. Animamundi: EL TRESOR AMAGAT

un espectacle d'ombres, actors i titelles, inspirat en un conte sufi.

A més a més, recordeu:

www.guaschteatre.com

www.jtregina.com

www.auditori.org

home.palaumusica.org

www.liceubarcelona.com

El concurs de fotografies de les colònies de 5è

A les colònies de 5è fem fotografies. Moltes les fem per recordar les coses que hem vist i per ensenyar-les a la família i als amics. També fem fotografies per presentar-les al concurs. Llavors triem la més bonica, la que té els millors colors o els millors detalls. Aquest any els guanyadors han estat en Xavier, l'Andreu de 5è A i la Laia de 5è B.

Xavier P. 5è A: Jo vaig portar la càmera de fotografiar per tenir un record d'aquelles magnífiques colònies i per presentar una de les fotografies al concurs.

Quan encara no sabia que havia guanyat estava molt intrigat, i quan ho vaig saber estava molt content.

A mi m'agradaria que cada any es pogués repetir i que bona part de la classe pogués haver estat un dels tres guanyadors.

Laia J. 5è B: Jo vaig portar la càmera de fer fotos perquè a totes les colònies n'he portat una i m'encanta el món de la fotografia. Van haver-hi persones que em van ajudar i van dir que podria fer aquesta foto. Després, a casa, els meus pares em van ajudar a triar-la. A mi em feia molta il·lusió participar en el concurs, i no per guanyar si no pel plaer de viure aquesta experiència.

Classes de 5è.

(Podeu veure les fotografies guanyadores al web de l'escola www.xtec.es/centres/a8052785/, dins la secció Concurs de fotografies)

l'entrevista

a Josep M. Mominó, pedagog i investigador

Per Lluís Rius Alcaraz / Fotografies: Núria Antolí

"LA XARXA ES CONTINUA UTILITZANT PER REPRODUIR ELS MODELS DE TRANSMISSIÓ DE CONEIXEMENT DE FA MOLT DE TEMPS"

En el marc del Projecte Internet Catalunya (PIC), un treball de recerca sobre la societat de la informació a Catalunya dirigit pels investigadors Manuel Castells i Imma Tubella, Josep M. Mominó ha estat coresponsable (amb Carles Sigalés i Julio Meneses) de l'estudi *L'escola a la societat xarxa: Internet a l'educació primària i secundària*. L'hem anat a veure al seu despatx de la Universitat Oberta de Catalunya, on ens ha rebut amb molta cordialitat. "Content de poder fer", ens ha dit, "ni que sigui un petit retorn a les escoles, que tant ens han ajudat al llarg de tots aquests anys". L'estudi s'ha publicat aquest novembre a www.uoc.edu/in3/pic.

LR.- Durant dos anys (del 2005 al 2007) heu estat estudiant com i per què les escoles i els instituts incorporen Internet en les pràctiques educatives, i com aquests propòsits i els usos reals generen noves maneres de fer. Per quina raó té sentit esperar que els patrons de docència canviïn, amb les tecnologies?

JM.- Voldria precisar primer l'objectiu de l'estudi, perquè sí que ha intentat donar resposta a alguna d'aquestes qüestions, però amb uns objectius més amplis. El principal objectiu ha estat veure com s'està incorporant la tecnologia en els centres educatius de Catalunya: fonamentalment estem parlant de la xarxa Internet, però en un sentit més ampli de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC).

La nostra hipòtesi de partida és que la tecnologia no modificarà per ella mateixa la manera com els alumnes aprenen ni la manera com les escoles funcionen. La tecnologia és solament un instrument. A partir d'aquesta hipòtesi podem explicar l'objectiu de l'estudi: veure com els centres educatius (tant els públics com els privats) s'apropien de la tecnologia en els seus diferents àmbits de funcionament: en l'àmbit organitzatiu (dinàmiques de gestió, de col·laboració, etc.); en la pràctica pedagògica; i una tercera línia d'actuació que ens sembla molt important (i amb la feina que esteu fent a l'AMPA en seríeu un exponent, vosaltres): si els centres estan utilitzant la tecnologia per col·laborar tant entre la pròpia comunitat educativa a nivell intern, com a nivell extern per a col·laborar amb el territori, amb les entitats locals, amb els pares, o per a obrir-se a contextos no immediats.

LR.- L'ús d'Internet fora de l'escola té algun tipus d'impacte en el rendiment acadèmic? Té cap influència l'ús que en fan els pares i mares?

JM.- El focus prioritari del nostre estudi no és l'ús de la tecnologia fora de l'escola, sinó com s'utilitza la tecnologia en els centres educatius. Però una anàlisi de la incorporació de la tecnologia en els centres educatius segurament no es pot fer independentment del que passa fora dels centres educatius, ni tampoc sense conèixer com els alumnes utilitzen les tecnologies fora dels centres educatius, la incidència que tenen els pares i si això té algun efecte, o no, en el seu rendiment acadèmic. El que ens diu el nostre estudi, sobre la base de les dades, és

DADES

Al llarg de l'estudi han estat entrevistats:

- 2918 alumnes de primària
- 1883 alumnes de secundària
- 1269 alumnes de batxillerat
- 542 alumnes de cicles formatius
- 1000 responsables pedagògics d'etapa
- Més de 2000 professors

En total, uns 9000 alumnes i professors procedents de 350 centres, amb representativitat d'escoles públiques, escoles privades, i escoles privades concertades.

(continua al darrera)

(continuació de l'entrevista)

que els alumnes que tenen millor rendiment acadèmic utilitzen la tecnologia, quan són fora del centre, més que els alumnes que tenen un pitjor rendiment acadèmic. Això és molt interessant, perquè ja ens ve a desmuntar una de les pors que els mitjans han ajudat molt a difondre: la prevenció sobre l'impacte negatiu que pot tenir l'ús de la tecnologia per al rendiment acadèmic dels alumnes.

Però atenció: com la utilitzen, aquests alumnes amb més rendiment? Doncs, primer, la utilitzen millor: per a finalitats acadèmiques (per exemple, per buscar informació rellevant per a la feina que han de fer a l'escola). I, segon, una altra qüestió important: la utilitzen per a totes les altres coses, com els alumnes amb pitjor rendiment acadèmic. És a dir, també la utilitzen per veure pel·lícules del You Tube, per baixar-se música, o per xatejar amb els seus amics. No és que estiguem parlant d'uns alumnes estranys que només utilitzen la tecnologia per treballar. No. Utilitzen la tecnologia en tot l'espectre de les seves possibilitats.

I els pares? Doncs les dades diuen que els fills dels pares que utilitzen més la xarxa, també utilitzen més la xarxa fora de l'escola. La incidència d'allò que els pares fan amb la tecnologia repercuteix també en els seus fills. Però quins són els alumnes que estan sabent aprofitar més el potencial que els dona la tecnologia? Doncs els alumnes que estan en unes millors condicions culturals i socials. L'índex d'ús de la xarxa també és un índex sociocultural. En termes sociològics aquest fenomen s'anomena l'efecte Mateu. Els qui estan en millors condicions són els que també n'obtenen una millor repercussió en les seves vides. Com més, més. Com menys, menys. La qüestió de la incorporació de la tecnologia a casa nostra planteja una situació clara de desigualtat entre els alumnes.

LR.- L'escola pot paliar aquestes desigualtats plantejades per les diferències en l'ús de la xarxa i les tecnologies?

JM.- Les dades ens diuen de manera aclaparadora que a Catalunya, avui, els alumnes s'alfabetitzen digitalment fora de l'escola. I l'escola a dia d'avui no està anivellant les desigualtats en l'àmbit digital. Què passa? Doncs que sembla que l'escola ho ha de resoldre tot, i ara apareixen les tecnologies i també ha de ser l'escola qui ho ha de resoldre. Aquí hi ha una tasca fonamental de prioritzar i de saber distingir quines són aquelles competències bàsiques, essencials, que necessàriament l'escola ha de treballar, i quines altres qüestions són importants però van en segon terme. Perquè, entre altres coses, si no ho fa l'escola, potser ja no ho farà ningú. Aquesta feina és molt urgent. Nosaltres diem que l'escola ha de treballar per paliar aquestes desigualtats, però és evident que l'escola té uns currículums excessivament recarregats, i és probablement

inviabile que l'escola hagi de respondre a un ventall tan ampli d'objectius. Resoldre aquesta problemàtica no és gens simple.

LR.- La situació de l'escola catalana està molt lluny de la situació de l'escola en d'altres contextos, pel que fa a la incorporació de les TIC en els diferents plans que comentaves: acadèmic, organitzatiu, de relació amb l'entorn?

JM.- A dia d'avui les escoles catalanes, des del punt de vista d'infraestructures tecnològiques, no tenen una situació pitjor que les escoles de la resta de l'Estat. En un percentatge altíssim tenen connexió de banda ampla, i moltes d'elles tenen unes dotacions molt importants. Sí que és veritat que la incorporació de les tecnologies en la pràctica pedagògica i d'organització dels centres està en un punt molt incipient. Les escoles estan utilitzant la xarxa per fer allò que ja feien, per organitzar-se tal com s'organitzaven.

Pel que fa a la pràctica pedagògica, per exemple, la xarxa continua utilitzant-se per reproduir els models de transmissió de coneixement que arrossegem de fa molt de temps. Tots sabem que avui té molt poc sentit que el professor sigui un transmissor de coneixement quan els alumnes tenen la possibilitat d'arribar a aquest coneixement d'una manera molt fàcil des de fonts molt diverses. Sembla que el professor s'hauria d'anar dedicant a altres coses: a acompanyar l'estudiant en el seu procés d'aprenentatge, a facilitar-li l'adquisició de competències perquè sàpiga identificar allò que és rellevant d'allò que no ho és. La xarxa és una tecnologia molt mal·leable i es pot posar al servei de seguir fent allò que ja feiem, o de fer-ho d'una manera diferent. Probablement s'utilitza per seguir el model tradicional perquè és el més fàcil.

(El text complet de l'entrevista es pot trobar al web de l'AMPA, www.escolavilaolimpica.org)

Camins Escolars

“EN UNA COSA TAN APARENTMENT SENZILLA COM PODER ANAR CAMINANT A L'ESCOLA, ÉS EL CONJUNT DE LA SOCIETAT LA QUE ES POSA A PROVA. SI UNA CIUTAT RESULTA SEGURA I AGRADABLE PER A AQUELLS USUARIS DEL CARRER AMB MÉS DIFICULTATS COM SÓN ELS VIANANTS, I EN AQUEST CAS ELS VIANANTS MÉS PETITS, SERÀ SEGURA I AGRADABLE PER A TOTS ELS ALTRES”

Alguns enllaços sobre Camins Escolars:
www.lacittadeibambini.org/spagnolo/home.htm
www.fundaciongsr.es/documentos/boletin9/10.htm

Comissió de Festes. Entre tots surt millor.

Cada començament de curs s'obren molts interrogants: ¿quin espectacle portarem aquest any per fi de curs?, ¿què ens empecarem enguany per guarnir una mica els pares per Carnestoltes?, ¿quin motiu posem aquest any a les samarretes?, ¿com podem posar ordre a la cua de la xocolata? ¿què fem per Sant Jordi? ¿hauríem de fer alguna cosa nova? etc. etc. Tots els interrogants van trobant resposta al llarg del curs i el resultat és rodó sí, a més, aconseguim engrascar-hi a tothom.

No cal ser membre permanent de la comissió per col·laborar de forma activa en les festes. Qui pugui donar un cop de mà en un moment donat té les portes ben obertes de la Comissió de Festes per ser-ne voluntari.

Comissió de Festes: ampavilaolimpica@gmail.com

Ilibres

Per Agustí Clua

• **Ámame para que me pueda ir.** CONANGLA, M. Mercè i SOLER, Jaume.-. Amat Editorial. Barcelona. 2006. *'No utilizar a los hijos como medio para llenar nuestra vida o justificarla es el máximo respeto que les debemos'. Amb sentències com aquesta es clou el llibre que us recomanem, un llibre que aborda la principal responsabilitat dels pares i les mares en l'educació dels fills: acompanyar-los en el procés de convertir-se en persones adultes, independents i emocionalment equilibrades. D'acord amb la reflexió dels autors, els fills se sentiran més segurs, més creatius i capaços d'arriscar i explorar si els pares i mares tenim vida, il·lusions i projectes propis. No n'espereu receptes màgiques: és, sobretot, un llibre que ajuda a reflexionar.*

• **Un altre món.** OLIVERES, Arcadi.- Angle Editorial. Barcelona. 2007. *De vegades sembla que l'Arcadi Oliveres tingui el privilegi gairebé diví d'accedir a aquella informació que no diuen la TV o els diaris. Però, a més, la capacitat de plantejar constantment alternatives al consumisme descontrolat, a la destrucció del medi ambient, l'escalada armamentística o les mesquineses de les relacions de poder actuals. L'autor, un dels primers entrevistats de l'AMPAPA'T, ens suggereix petites accions del dia a dia que desmunten el tòpic del 'no hi ha res a fer'. A més, aporta reflexions interessants sobre l'educació, la religió i la igualtat de gènere.*

videoclub en família

Per Amador Mas

• **Good bye, Lenin!** BECKER, Wolfgang.- Alemanya, 2003, 121 minuts. *L'any 1989, a Berlín, el jove Àlex intenta per tots els mitjans que la seva mare, recuperada després d'estar vuit mesos en coma, no s'assabenti de la caiguda del mur i de l'arribada del capitalisme a la RDA. Original història d'amor entre un fill i una mare que utilitza Becker per fer una crítica amable de l'antic règim socialista sense eludir presentar els valors menys positius que vénen del món capitalista.*

• **Cuenta conmigo (Stand by me).** REINER, Rob.- USA, 1986, 90 minuts. *Basada en una novel·la de Stephen King, explica les aventures d'uns adolescents de 12 anys que l'any 1959 surten del poble per anar a buscar el cadàver d'un nen atropellat pel tren. Aquests nens, units per una amistat sincera, s'han de valer per si mateixos en un ambient hostil, tant a l'exterior com dins de la pròpia família. Malgrat tot, a alguns d'ells no els anirà malament a la vida perquè hauran fet un ús correcte del seu dret a decidir. La música, de l'època.*

els pares opinen

APROPAR-SE A LA VIQUIPÈDIA

Per Enric Senabre. Coordinador de l'Observatori per a la Cibersocietat. Pare de l'Alba (P4B) i d'en Samuel (P2).

Recordo que quan jo anava al cole (parlo dels 80 i l'EGB, per situar-nos) l'ordinador personal era una cosa ben nova (aquell Spectrum amb tecles de goma) i l'enciclopèdia una sèrie de volums verds al despatx del pare (sempre vaig trobar que hi mancaven fotos, amb el temps es van anar fent més "visuals"). En aquells temps (ja parlo com un avi, però és que els temps van molt ràpids!) tant

l'ordinador com l'enciclopèdia eren objectes tancats dins els límits de la llar, que hom feia servir en solitari o de vegades en companyia dels amics o dels pares, respectivament (i ara penso que hauria passat si hagués jugat més a l'ordinador amb els pares, o consultat l'enciclopèdia amb els amics). Enguany totes dues coses han canviat radicalment: l'ordinador ja no té sentit sense connexió a la xarxa, i l'enciclopèdia -bé, d'això en concret volia parlar aquí-, l'enciclopèdia (entesa com a compendi de tot el coneixement humà, aquell noble objectiu de la Il·lustració) tampoc ha pogut resistir aquesta tendència actual de la informació de ser cada cop més lliure i compartida a Internet.

Mentre escric aquesta columna la Viquipèdia, l'enciclopèdia online que qualsevol pot editar, porta uns 85.000 articles en català, la versió en castellà gairebé 300.000 i l'anglesa ja va per més dels 2 milions d'articles creats, per citar només tres de les 253 llengües en què és editada. I tot i ser escrita per milers de persones cada dia (que hi fan petites aportacions o modificacions de text, des de diferents racons del món), estudis rigorosos han demostrat que la qualitat de molts dels seus articles científics és equiparable als de la prestigiosa Enciclopedia Britannica. És clar que no tot a la Viquipèdia són entrades enciclopèdiques a l'ús: entre les seves pàgines digitals en permanent construcció, alguns dels articles més populars són sobre jocs de la Play Station, personatges de Harry Potter, grups musicals de moda i d'altres centenars de temes molt propis d'una cultura juvenil que ha crescut amb Internet, nadius digitals que troben també allà maneres d'expressar-se i comunicar-se mentre aperten o amplien el que saben d'un tema concret.

I fins a quin punt són fiables, els continguts de la Viquipèdia? La seva major virtut sembla aquí la seva feblesa: si qualsevol pot modificar els seus articles en qualsevol moment, quina seguretat hi ha que quan la consultem no ens estigui dient quelcom incorrecte, o fins i tot mentida? Cada dia són més els nois i noies que fan servir la Viquipèdia per a ampliar informació dels seus deures i treballs de classe, i potser una de les coses importants a considerar en aquest sentit és que els canvis en la informació que hi troben són controlats periòdicament per bibliotecaris voluntaris, un munt de gent que vetlla per mantenir els continguts nets de vandalismes i incorreccions. Però cercar plegats la validesa d'una informació que ha sigut creada col·laborativament també pot ser una bona excusa per a seure davant l'ordinador amb els nostres fills i (fins i tot) contribuir amb alguna data, cita, enllaç o correcció gramatical que, en definitiva, aporti la seva al coneixement humà universal, d'una manera que té molt a veure amb aquella vella cita que diu "de mica en mica s'omple la pica".

Aquesta manera de fer cultura entre tots tampoc em sembla, en el fons, res massa nou sobre la faç de la terra, excepte pel fet que ara hi ha l'ordinador i la xarxa pel mig, fent que sigui quelcom instantani i cada cop més obert. En aquest sentit, podríem entendre la Viquipèdia com un exemple digital de bé públic, igual que succeeix amb un parc o una llengua: tothom pot fer-ne ús i gaudir-ne, però al mateix temps s'ha de saber mantenir i cuidar. La diferència (i l'avantatge) és que lluny de les limitacions del món físic o polític, un bé comú com la Viquipèdia és sempre ampliable i millorable. Així que estem tots d'enhorabona (pares, fills, mestres), encara hi ha molta feina a fer! (Per cert, us recomano una visita als articles sobre els barris de la Vila Olímpica i el Poblenou, segur que hi trobeu a faltar coses :)

Alguns enllaços sobre la Viquipèdia:

Viquipèdia en català > ca.wikipedia.org

Tot i que després moltes li han passat al davant, va ser la segona a crear-se!

WikipediaVision (beta) > www.lkozma.net/wpv/

Edicions anònimes sobre la Viquipèdia anglesa a temps real sobre un mapa del món.

WikiMedia Commons > commons.wikimedia.org

Dipòsit obert d'imatges i altres materials per a fer-ne ús lliurement.